

Nr. CA/ 428 / 08.04.2016

Nesecret

Ș. Ș. C. Popescu

11.04.2016

16 11/0678/08
04 11

Către:

Camera Deputaților

Domnului președinte VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

Ș. Ș. C. Popescu
KPARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/128/107/11.04.2016

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Klaus-Werner Iohannis**, Președintele României, asupra *Legii privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național*.

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **Călin Popescu-Tăriceanu**, președintele Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

Consilier de stat,

Gheorghe Angelescu

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 8 aprilie 2016

Domnului Călin Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

Legii privind supravegherea macroprudențială

a sistemului financiar național

Legea privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național prevede crearea unei entități cu atribuții în coordonarea supravegherii macroprudențiale la nivel național. În acest scop, se înființează Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială, ca structură de cooperare inter-instituțională, fără personalitate juridică, între Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară și Guvern, al cărui obiectiv fundamental este acela de a contribui la salvagardarea stabilității financiare, prin consolidarea capacității sistemului financiar de a rezista șocurilor și prin diminuarea acumulării de riscuri sistemice.

Față de conținutul normativ, considerăm însă, că unele dintre dispozițiile Legii privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național sunt lipsite de previzibilitate și de claritate, motiv pentru care se impune reanalizarea acestora de către Parlament.

Pentru implementarea la nivel național a măsurilor necesare în vederea prevenirii sau diminuării riscurilor sistemice, Comitetul Național pentru

Supravegherea Macroprudențială emite recomandări adresate Guvernului, în vederea inițierii, în condițiile legii, a unor proiecte legislative precum și recomandări și avertizări adresate Băncii Naționale a României și Autorității de Supraveghere Financiară (art. 4 alin. (1) din lege). Precizăm că atât în sistemul normativ român, cât și în cel european, recomandarea este un act care nu generează obligativitatea conformării față de aceasta. În acest sens, subliniem faptul că recomandările Uniunii Europene sunt acte fără caracter obligatoriu și, prin urmare, acestea nu urmează regimul juridic prevăzut de art. 148 alin. (2) din Constituție; pe cale de consecință, implementarea acestora în dreptul intern trebuie să țină seama de reglementările interne, fără a li se acorda prioritate față de dreptul național.

Prin excepție de la această concepție, art. 4 alin. (2) din lege prevede însă obligativitatea pentru destinatarii recomandărilor și avertizărilor emise de Comitet (ASF, BNR, respectiv Guvernul României) de a adopta măsurile corespunzătoare, inclusiv emiterea de reglementări, în vederea respectării recomandărilor sau de a întreprinde acțiuni în vederea diminuării riscurilor asupra cărora au fost avertizați. Totodată, potrivit aceluiași text, destinatarii trebuie să informeze Comitetul cu privire la măsurile adoptate sau să furnizeze o justificare corespunzătoare în cazul în care nu au adoptat astfel de măsuri. Or, în condițiile în care noțiunea de ”justificare corespunzătoare” nu este definită prin lege, din modul în care este redactată norma nu se înțelege clar pe baza căror criterii stabilește Comitetul dacă explicațiile înaintate de destinatari sunt sau nu justificate.

Introducerea sintagmei ”trebuie [...]”, inclusiv emiterea de reglementări” în conținutul normativ al art. 4 alin. (2) - care induce ideea obligativității promovării de către Guvern a unor acte normative - poate duce și la concluzia că aceste dispoziții aduc atingere atribuției de exercitare liberă a inițiativei legislative de către Guvern, astfel cum este aceasta consacrată de art. 74 și 108 din Constituție. Deși prevederile art. 4 alin. (2) din lege reiau dispozițiile uneia dintre Recomandările europene implementate, semnalăm că în sistemul constituțional român Guvernul răspunde politic în solidar numai în fața Parlamentului, nefiind obligat să răspundă în fața niciunei alte autorități sau entități publice sau private. Din aceste motive, apreciem că norma nu este suficient de clar formulată, fiind lipsită de previzibilitate. În consecință, considerăm că se impune o reanalizare a întregului art. 4, astfel încât să fie asigurată atât efectivitatea deciziilor Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială, în condițiile normelor europene aplicabile, cât și respectarea rolului Guvernului, consacrat la nivel constituțional în art. 102 din Constituție, de realizare a politicii interne și externe a țării și de conducere generală a administrației publice.

Referitor la recomandările și avertizările Comitetului, considerăm că se impune o reanalizare a acestora și sub aspectul publicității lor. Astfel, art. 10 alin. (2) din legea transmisă la promulgare prevede că recomandările și avertizările emise nu se publică în cazul în care publicarea acestora poate avea repercusiuni la adresa

stabilității financiare. Fără a pune în discuție rațiunile avute în vedere de legiuitor la instituirea unei asemenea norme, considerăm că în situația în care noțiunea de stabilitate financiară nu este definită în cuprinsul legii, această prevedere ar trebui revăzută sub cel puțin două aspecte. Primul aspect vizează necesitatea înscrierii în text a unor criterii ori condiții obiective care să justifice lipsa publicării unor asemenea acte (ceea ce ar însemna că regula ar fi cea a publicității, iar excepția, caracterul nepublic). Chiar și în aceste condiții, în care norma nu descrie suficient de clar ipotezele avute în vedere, apreciem că și alte autorități publice pot fi interesate de conținutul acestora. Astfel, cel de al doilea aspect de analiză a acestei norme ar trebui să aibă în vedere necesitatea comunicării recomandărilor și avertizărilor (indiferent de caracterul acestora) și unor subiecte de drept care, prin natura competențelor lor, pot fi puse în situația de a lua decizii fără o completă informare (Parlamentul - în situația în care dezbate un proiect de lege; Președintele României, în situația reprezentării României, a încheierii unui tratat în numele României ori chiar a promulgării unei legi elaborate ca urmare a unei asemenea recomandări sau avertizări). În plus, considerăm că se impune și o reanalizare a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din lege, sub aspectul instituirii unui termen concret în care recomandările sau avertizările Comitetului se publică, simpla reluare a normei din Recomandarea europeană implementată (care prevede că publicarea se face în timp util) generând lipsă de previzibilitate în ordinea juridică internă.

Potrivit art. 5 alin. (1) din legea transmisă la promulgare, Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială este format din Consiliul general, Comisia tehnică privind riscul sistemic, Comisia tehnică privind gestiunea crizelor financiare și Secretariatul. Dacă în ceea ce privește Consiliul general și respectiv Secretariatul, art. 5 - 8 prevăd atât componența, cât și atribuțiile acestora, în ceea ce privește cele două comisii tehnice, legea le stabilește numai atribuțiile, fără a cuprinde vreo referire cu privire la componență. Din această perspectivă, considerăm că se impune completarea legii în acest sens, întrucât un asemenea aspect nu poate fi acoperit prin regulamentul intern al Comitetului. În ceea ce privește componența Consiliului general, art. 8 alin. (4) instituie posibilitatea înlocuirii membrilor lui cu persoane împuternicite de aceștia, în condițiile în care înlocuirea este justificată de motive obiective. Apreciem că această prevedere este de natură să genereze incertitudine juridică în aplicarea normei, fiind necesar să se precizeze care sunt condițiile concrete ce pot duce la înlocuirea unui membru titular, precum și criteriile ce trebuie îndeplinite de persoana delegată. De asemenea, în ceea ce privește componența Consiliului general, semnalăm și faptul că soluția pentru care a optat legiuitorul oferă ex-ante majoritatea necesară adoptării deciziilor uneia dintre autoritățile participante în cadrul Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială, situație în care rolul decizional al celorlalte autorități în cadrul acestui Comitet poate fi pus sub semnul întrebării.

Art. 11 alin. (2) din legea transmisă la promulgare exonerează de răspundere civilă și penală persoanele care au deținut sau dețin calitatea de membru al Consiliului general, al unei comisii tehnice sau care lucrează sau au lucrat în cadrul secretariatului Comitetului pentru îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor legate de activitatea Comitetului, dacă aceștia au acționat cu bună credință. Prin modul de reglementare al art. 11 alin. (2) se instituie un nou tip de imunitate pentru o categorie de demnitari și funcționari publici, imunitate ce excede cadrului constituțional, ceea ce impune o clarificare legislativă în sensul punerii de acord a recomandărilor europene în materie implementate cu reglementările interne.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Se înființează Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială, denumit în continuare *Comitetul*, ca structură de cooperare inter-instituțională, fără personalitate juridică, între Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară și Guvern.

(2) Fără a aduce atingere prerogativelor conferite de lege autorităților prevăzute la alin. (1), misiunea Comitetului este de a asigura coordonarea în domeniul supravegherii macroprudențiale a sistemului financiar național, prin stabilirea politicii macroprudențiale și a instrumentelor adecvate pentru punerea în aplicare a acesteia.

Art. 2. - (1) Obiectivul fundamental al Comitetului este de a contribui la salvagardarea stabilității financiare, inclusiv prin consolidarea capacității sistemului financiar de a rezista șocurilor și prin diminuarea acumulării de

riscuri sistemice, asigurând pe această cale o contribuție sustenabilă a sistemului financiar la creșterea economică. Sintagmele *sistem financiar* și *risc sistemic* au înțelesul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic.

(2) În îndeplinirea obiectivului fundamental prevăzut la alin. (1), Comitetul și membrii Consiliului general nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei autorități, instituții sau organism public ori privat.

Art. 3. - (1) În vederea îndeplinirii obiectivului fundamental prevăzut la art. 2 alin. (1), Comitetul are următoarele atribuții:

a) identificarea, colectarea și analiza informațiilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivului fundamental;

b) identificarea, monitorizarea și evaluarea riscurilor sistemice;

c) identificarea instituțiilor și structurilor sistemului financiar care sunt relevante din punct de vedere sistemic;

d) elaborarea strategiei privind politica macroprudențială în vederea îndeplinirii obiectivului fundamental;

e) emiterea de recomandări și avertizări în vederea prevenirii sau diminuării riscurilor sistemice la adresa stabilității sistemului financiar național;

f) emiterea de recomandări și, după caz, avertizări pentru asigurarea implementării recomandărilor Comitetului european pentru risc sistemic sau, după caz, emiterea de recomandări și avertizări necesare ca urmare a avertismentelor Comitetului european pentru risc sistemic, emise în baza atribuțiilor conferite acestuia prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010;

g) monitorizarea implementării recomandărilor emise de Comitet și a măsurilor adoptate la nivel național, ca urmare a recomandărilor și avertizărilor emise de Comitet;

h) stabilirea, reevaluarea periodică și urmărirea obiectivelor intermediare ale politicii macroprudențiale;

i) stabilirea, la nivel național, a instrumentelor macroprudențiale și reevaluarea periodică a acestora, precum și recunoașterea instrumentelor macroprudențiale stabilite de autoritățile din alte state membre;

j) emiterea de opinii consultative în domeniul său de competență, potrivit prevederilor legale în vigoare;

k) emiterea de recomandări pentru asigurarea punerii în aplicare la nivel național a regulamentelor, deciziilor, recomandărilor, orientărilor, ghidurilor emise în domeniul supravegherii macroprudențiale, adoptate la nivelul Uniunii Europene.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Comitetul acționează în calitate de:

a) autoritate macroprudențială în sensul Recomandării Comitetului european pentru risc sistemic din 22 decembrie 2011 privind mandatul macroprudențial al autorităților naționale (CERS/2011/3);

b) autoritate desemnată, în sensul dispozițiilor cuprinse în Secțiunile I și II, Capitolul 4, Titlul VII din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE;

c) autoritate desemnată, în sensul prevederilor art. 458 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b), Comitetul este împuternicit să emită un regulament privind metodologia și procedura utilizate de acesta pentru stabilirea instrumentelor macroprudențiale prevăzute în Secțiunile I și II, Capitolul 4, Titlul VII din Directiva 2013/36/UE, precum și sfera de aplicare a acestor instrumente, în vederea emiterii de recomandări în acest sens. Regulamentul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și potrivit art. 10 alin. (1).

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, Comitetul monitorizează modul în care se asigură respectarea și, după caz, luarea măsurilor necesare punerii în aplicare a regulamentelor, deciziilor, recomandărilor, orientărilor, ghidurilor emise în domeniul supravegherii macroprudențiale, adoptate la nivelul Uniunii Europene.

(5) În plus față de atribuțiile prevăzute la alin. (1), Comitetul este responsabil de coordonarea gestiunii crizelor financiare sens în care emite recomandări în vederea stabilirii măsurilor necesare pentru reducerea

riscului de contaminare, în cazul în care unul sau mai mulți participanți la sistemul financiar se confruntă cu dificultăți care au impact sistemic, și monitorizează implementarea acestora.

(6) În exercitarea atribuțiilor sale, Comitetul are competența de a solicita toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii obiectivului său fundamental, inclusiv informații de la Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, informații de la alte autorități și instituții, inclusiv aflate în afara ariei de reglementare a acestor autorități, precum și informații la nivel de instituție în urma unei solicitări justificate, luând totodată măsurile necesare în vederea asigurării confidențialității acestora, autoritățile și instituțiile sesizate fiind obligate să furnizeze informațiile solicitate.

(7) Comitetul are obligația de a transmite Băncii Naționale a României și Autorității de Supraveghere Financiară informațiile relevante necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora.

(8) În scopul exercitării atribuțiilor conferite prin prezenta lege, Comitetul asigură cooperarea și schimbul de informații cu Comisia Europeană, cu Autoritatea Bancară Europeană, cu Comitetul european pentru risc sistemic, precum și cu autorități echivalente din alte state membre, luând măsurile necesare în vederea asigurării confidențialității informațiilor primite.

(9) Comitetul informează Comitetul european pentru risc sistemic asupra acțiunilor întreprinse în vederea prevenirii și diminuării riscurilor sistemice la nivel național, cu respectarea, după caz, a termenelor prevăzute în recomandările acestuia ori în alte acte relevante emise la nivelul Uniunii Europene.

Art. 4. - (1) Pentru implementarea la nivel național a măsurilor necesare în vederea prevenirii sau diminuării riscurilor sistemice, Comitetul este împuternicit:

a) să emită recomandări și avertizări adresate Băncii Naționale a României și Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autorități naționale de supraveghere financiară sectorială, cu privire la direcțiile de acțiune care trebuie urmate;

b) să emită recomandări adresate Guvernului în vederea inițierii, în condițiile legii, a unor proiecte legislative în scopul menținerii stabilității financiare;

c) să solicite Comitetului european pentru risc sistemic să emită o recomandare în vederea recunoașterii de către unul sau mai multe state membre a instrumentelor macroprudențiale recomandate de Comitet.

(2) Destinatarii recomandărilor sau avertizărilor Comitetului prevăzuți la alin. (1) trebuie să adopte măsurile corespunzătoare, inclusiv emiterea de reglementări, în vederea respectării recomandărilor sau, după caz, să întreprindă acțiuni în vederea diminuării riscurilor asupra cărora au fost avertizați. Destinatarii trebuie să informeze Comitetul cu privire la măsurile adoptate sau să furnizeze o justificare corespunzătoare în cazul în care nu au adoptat astfel de măsuri.

(3) În cazul în care Comitetul constată că nu s-a dat curs recomandării sale sau că destinatarii nu au justificat în mod adecvat lipsa lor de acțiune, acesta informează, în condiții de strictă confidențialitate, destinatarii.

CAPITOLUL II Organizarea Comitetului

Art. 5. - (1) Comitetul are următoarea structură organizațională:

- a) Consiliul general;
- b) Comisia tehnică privind riscul sistemic;
- c) Comisia tehnică privind gestiunea crizelor financiare;
- d) Secretariatul.

(2) Consiliul general este responsabil cu adoptarea deciziilor în vederea îndeplinirii obiectivului fundamental al Comitetului prevăzut la art. 2 alin. (1).

(3) Comisia tehnică privind riscul sistemic are responsabilitatea de a sprijini activitatea Consiliului general prin elaborarea analizelor de identificare, evaluare și monitorizare a riscului sistemic și propunerea măsurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivului fundamental al Comitetului prevăzut la art. 2 alin. (1).

(4) Comisia tehnică privind gestiunea crizelor financiare are responsabilitatea de a sprijini activitatea Consiliului general prin elaborarea de analize referitoare la unul sau mai mulți participanți la sistemul financiar care se confruntă sau sunt susceptibili de a se confrunța cu dificultăți majore care au impact sistemic și prin propunerea măsurilor necesare, în vederea reducerii riscului de contaminare a celorlalte instituții sau piețe financiare ori a sistemului financiar în ansamblul său.

(5) Secretariatul este asigurat de Banca Națională a României și acordă sprijin administrativ și logistic Comitetului.

(6) Organizarea și funcționarea Comitetului se stabilesc prin regulamente interne adoptate de Consiliul general al Comitetului.

Art. 6. - (1) Președintele Comitetului este guvernatorul Băncii Naționale a României.

(2) Președintele reprezintă Comitetul în relația cu terții. În cazul imposibilității temporare de exercitare a atribuțiilor de către președinte, reprezentarea se asigură de unul dintre membrii desemnați de acesta sau, dacă președintele s-a aflat în imposibilitatea de a-și desemna un reprezentant, de către Consiliul general.

Art. 7. - (1) Consiliul general al Comitetului este format din 9 membri, după cum urmează:

a) guvernatorul, prim-viceguvernatorul, cei 2 viceguvernatori și economistul șef ai Băncii Naționale a României;

b) președintele și prim-vicepreședintele Autorității de Supraveghere Financiară;

c) doi reprezentanți ai Guvernului desemnați de Primul-ministru.

(2) Directorul Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar participă la ședințele Consiliului general, fără drept de vot.

(3) Desfășurarea activității în calitate de membru al Consiliului general de către persoanele prevăzute la alin. (1) nu atrage o stare de incompatibilitate ori de conflict de interese în sensul prevăzut de Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, ori cel prevăzut în legile speciale care guvernează statutul autorităților din care fac parte aceste persoane.

Art. 8. - (1) Consiliul general se va întruni în ședințe ordinare de cel puțin patru ori pe an.

(2) Consiliul general se va întruni în ședințe extraordinare la solicitarea oricărui membru al său.

(3) Ședințele Consiliului general vor fi convocate de Președintele Comitetului.

(4) Membrii Consiliului general vor participa personal la ședințele acestuia. În mod excepțional, este permisă înlocuirea membrilor cu persoane împuternicite de aceștia, în condițiile în care înlocuirea este justificată de motive obiective în care membrii de drept nu pot participa la ședință.

(5) Membrii Consiliului general nu vor fi remunerați pentru activitatea desfășurată.

Art. 9. - (1) Fiecare membru al Consiliului general are dreptul la un vot.

(2) Consiliul general deliberează valabil în prezența a cel puțin jumătate plus unu dintre membrii săi.

(3) Deciziile Consiliului general sunt adoptate cu majoritatea voturilor exprimate. În caz de egalitate de voturi, președintele are vot decisiv.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 10. - (1) Comitetul asigură publicarea în timp util a recomandărilor și avertizărilor emise, precum și a regulamentului prevăzut la art. 3 alin. (3) pe site-ul propriu.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), recomandările și avertizările emise nu se publică în cazul în care publicarea acestora poate avea repercusiuni la adresa stabilității financiare.

(3) Elementele de strategie privind politica macroprudențială și instrumentele macroprudențiale se publică de Comitet pe site-ul propriu.

(4) Comitetul publică anual un raport de activitate și poate emite comunicate de presă privind deciziile de politică macroprudențială și motivele pentru adoptarea acestora, precum și alte materiale cuprinzând informații destinate publicității.

Art. 11. - (1) Președintele Comitetului prezintă Parlamentului României, până la data de 30 iunie a anului următor, raportul anual.

(2) Persoanele care au deținut sau dețin calitatea de membru al Consiliului general și, respectiv, al unei comisii tehnice, precum și persoanele care au lucrat sau lucrează în cadrul secretariatului Comitetului, nu răspund civil sau penal pentru îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a

atribuțiilor legate de activitatea Comitetului, dacă aceștia au acționat cu bună credință.

Art. 12. - (1) Membrii Consiliului general și oricare alte persoane care au lucrat sau lucrează pentru sau în legătură cu activitatea Comitetului nu vor divulga informații care fac obiectul secretului profesional.

(2) Informațiile primite de Comitet vor fi utilizate în mod exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia.

(3) Regimul de confidențialitate al documentelor și regimul de arhivare se stabilesc prin regulament intern adoptat de Consiliul general al Comitetului, cu respectarea dispozițiilor legale în domeniu.

Art. 13. - Comitetul adoptă și urmărește implementarea strategiei privind politica macroprudențială, fără a aduce atingere independenței Băncii Naționale a României, conform art. 130 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

Art. 14. - (1) Operaționalizarea Comitetului se asigură în maximum 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Recomandările emise potrivit art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 29/2015, își păstrează valabilitatea.

Prezenta lege asigură:

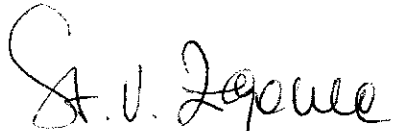
- transpunerea dispozițiilor cuprinse în Secțiunile I și II, Capitolul 4, Titlul VII din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 176 din 27 iunie 2013;

- implementarea Recomandării Comitetului european pentru risc sistemic din 22 decembrie 2011 privind mandatul macroprudențial al autorităților naționale (CERS/2011/3) publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 41 din 14 februarie 2012;

- cadrul legal pentru implementarea Recomandării Comitetului european pentru risc sistemic din 4 aprilie 2013 privind obiectivele intermediare și instrumentele politicii macroprudențiale (CERS/2013/1), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 170 din 15 iunie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.